

ἐλληνικοῦ ἔθνους, καὶ μετὰ 6 ἡμέρας μετέβη εἰς τὴν Βλαχίαν, ὅπου ἐσύστησε τὸν ἱερόν λόγον.

τὴν 25 Μαρτίου ἔκκηξίς τῆς κατὰ τῶν Τούρκων ἐλληνικῆς Ἐπαναστάσεως εἰς τὴν Πελοπόννησον κατὰ τὴν ἐπαρχίαν τῶν Καλαβρύτων, ὅπου πρῶτοι οἱ Πετιμεζαῖοι, ὁ Ἀνδρέας Ζαΐμης ὁ Σωτήριος Χαραλάμπης, ὁ Ἀναγνώστης Στριφτόρ-πολας, καὶ ὁ Νικόλαος Σολιώτης ἐκίνησαν ὄπλα κατὰ τοῦ Διοικητοῦ καὶ τῶν λοιπῶν τούρκων τῆς ἐπαρχίας, τοὺς ἔκλεισαν εἰς τρεῖς πύργους, καὶ τοὺς ἠνάγκασαν νὰ παραδοθῶν· ἐκεῖθεν διεδόθη ἡ ἐπανάστασις εἰς ὅλην πᾶς ἐπαρχίαν τῆς Πελοποννήσου καὶ πολλὰς τῆς στερεῆς Ἑλλάδος, καὶ ἠναγκάσθησαν οἱ τούρκοι νὰ κλεισθῶσιν εἰς τὰ φρούρια.

τὴν 10 Ἀπριλίου, κυριακὴν τοῦ Πάσχα, μαρτυρικὸς θάνατος ἐπὶ κρεμάθρας εἰς Κωνσταντινούπολιν τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου Γρηγορίου· τὴν αὐτὴν ἡμέραν ὑψώσε τὴν σημαίαν τῆς ἐλευθερίας ἡ νῆσος Σπέτσαι, τῆς ὁποίας τὸ παράδειγμα ἠκολούθησαν καὶ αἱ λοιπαὶ νῆσοι τοῦ αἰγαίου, καὶ ἡ Σάμος.

τὰν

(1) Μάχη εἰς τὸ Λεβιδίον

(1) ἐπειδὴ δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐξακριβώσω τὴν ἡμερομηνίαν τινῶν Ἑλληνικῶν συμβάντων δι' ἄλλειψιν ἐφημερίδων τῆς εποχῆς ἐκείνης, ἐφίνω τὸν τόπον ἀνοικτον, διὰ νὰ τὴν σημειώσῃ ὅστις τὴν γνωρίζῃ, ἢ δύναται νὰ τὴν μᾶθῃ με ἀκριβέσιαν.